

Kolem Dánska

Část naší posádky má ráda teplo, druhá část chladnější podnebí Skandinávie. Vloni jsme pluli kolem Baleárských ostrovů také tři dny na motor v teplotách kolem 40 °C, letos jsme vyměnili teplo za větrík a vyrazili jsme na sever.

Text: Jiří Brožek | Foto: autor

1. díl

Vsobotu 6. července dopoledne je krásné počasí. Modrá obloha, letní slunce a na Rujaně čerstvý vzduch, je cítit zelená a svěží tráva.

Do Breege jsme dorazili kolem druhé odpolední. Prohlédli jsme si krásné malé maríny na Rujaně, jako třeba Gastow

nebo Budemin a Seedorf. V poledne nás čeká nákup v supermarketu v Glowe. Ten nákup má jednu velkou výhodu. Rádi nakupujeme v Německu, německé potraviny jsou kvalitní a v porovnání se Skandinávií (ale často i s našimi obchody) levné. Chystáme se na cestu do Dánska a Švédska, avšak jen Neptun tuší, jak vše vlastně dopadne.

Letos jsme se natěšili na Sun Odyssey 379 – Mary – loďka uvedená do provozu v roce 2013, čili pár týdnů stará. Dětem se moc líbí, má taková pěkná barevná lana. Otěže geny jsou krásně modré a otěž hlavní plachty zářivě červená. Mary je vypulírovaná jako z partesu. GPS plotter velikosti malé pohlednice je přišroubován na bakelitovém stolku v kokpitu, no >>>

uvidíme. Stánek u kanceláře charterovky je otevřený, objednáme si krevetky na grilu a grilované halibuty a probíráme svou nadcházející noční plavbu.

V půl páté odplouváme plavební dráhou k Hiddensee. Krásně svítí slunce, fouká přiměřeně, a tak už celí nedočkaví vytahujeme plachty i v plavební dráze. Na každém z nás vidím tu touhu po dobrodružství a úniku z civilizace. Za dvě hodiny jízdy mezi bójkami, které si krátíme vykládáním starých historek a pozorováním břehů Rujany, opět uzzříme Dornbusch. Pokolikáté už? Ale nikdy se neokouká, tenhle maják mi prostě přirostl k srdci. Opustíme poslední bóji a vrháme se s Mary na volné moře. Fouká příjemně SW 3 Bft., takže plujeme krásných 6 kn kurzem na sever. Svou první noční plavbu směřujeme do Øresundu.

Větrníky uprostřed temného moře blikají červeně jako barevná hudba. Maják Falsterborev přejmenujeme na „otáčeč“. Užíváme si to. Přes noc máme zapnutá akorát světla a ten malý plotník. Jinak je vše vypnuto, dokonce i lednice. Přesto na nové lodi dojdou po šesti hodinách jízdy baterie. Plotter zhasíná a my máme dvě možnosti. Držet kurz podle kompasu a Severky, nebo použít můj oblíbený iPad

a Navionics. Volíme tu první variantu, leč podpoříme ji občas tou druhou. Miluju noční oblohu. Proplouváme do slunečného a teplého rána, nikde žádná loď, tedy plachetnice, jen velké nákladní lodě, které necháváme projet před nás. Je krásný den. Vítr se zdá, že opadá, kolem osmé ranní nahazujeme motor a míříme do malého přístavu Skanör, ležícím na švédském pobřeží. Od večera jsme upluli téměř 80 mil.

7. ČERVENCE

Do přístavního bazénu Skanör vjíždíme kolem desáté hodiny. Slunce ozařuje okolní malebné domky, prázdninové apartmány a malé chatičky na pobřeží, ve kterých se Švédi převlékají, než si chodí zaplavat do frišného Baltu. Přístav je beznadějně plný. Všimám si chlapíka tak mého věku v kratasech na krásné staré dřevěné dánské plachetnici, který si čte. Oslovuji ho a chlapík souhlasí s vyvázáním naší Mary na jeho klenot. V klidu posnídáme a pak se promenádou kolem přístavu vydáme ke kanceláři správce maríny. Máme v úmyslu si půjčit kola, která jsou k máni hned vedle domku správce přístavu. Půjčujeme si šest kol a chlapík si na ně žádá kauci.

Dávám mu 50 Eur kauci a nějak nerozumím, co je vlastně půjčovní a co kauce. Překvapením je, že mi všechny peníze po návratu vrací. Nevídané.

Zvedáme kotvu. První den jsme se komplet celá posádka spálili pod baltským sluncem. A pak že na severu nespívá a není

vedro. Vyjíždíme směrem k Malmö. Jízda je poklidná, neboť takřka nefouká. Asi tak za dvě hodiny se blížíme se k Øresundskému mostu a míváme obří kolonii větrných elektráren, které tu jakoby rostou z vody. Jak se tak blížíme k mostu, bere si slovo můj patnáctiletý synek Vojta, který nám dává o mostu přednášku kořeněnou technickými znalostmi.

Lodka uhání směrem k Malmö, kluci se těší na mrakodrap Turning Torsö. Vtom rána jako z děla a já si všímám, jak kormidelníkovi Jirkovi prolétne pár centimetrů od obličeje ocelové lano. Rozpojil se šekl pravého zadního stěhu a málem mu to lano rozčíslo obličeje, Na motor dojíždíme do maríny v Landskroně kolem půlnoci.

8. ČERVENCE

Ráno se porozhlížím po industriální maríně, kterou lemují jeřáby, suché doky a obří lodě. Platba za noc naší SO 379 činí v přepočtu 10 eur. Hledám obchod, v němž bych mohl koupit náhradní šekl, leč potřebnou velikost nemají. Se sousedem, který opravuje svou Rassynu, jsem navázal kontakt a směnou za Plzeň si odnáším šestku šroub se dvěma matkami a pérovkou, které mi nahrazují

potřebný díl k upevnění stěhu, a kolem poledního vyplouváme na moře.

Zpočátku lehce motorujeme, poté vytahujeme plné prádlo a uhaníme krásných 8 uzlů. Před přídíl se nám vymaloval ostrov Ven. Můj oblíbený ostrov, krásný, voňavý, tajemný, zdobený krásnými domky a především muzeem velikána mezi astronomy, Tycho Brahe.

Vtom Anička zpozoruje nalevo od Venu překrásnou historickou loď. Náhle! Vůbec mi to nedošlo, i když jsem o tom v květnu četl. Dostali jsme se přímo do dění, do neskutečných obrazů přenáherných lodí. Stali jsme se přímými účastníky a diváky jedné z etap závodu historických lodí Tall Ship Race. Tall Ships jsou na cestě z dánského Århusu do Helsinek. Vše působí majestátně a slavnostně. To ještě netušíme, že se jedna z nich druhý den u Bornholmu potopí.

Po třetí hodině odpoledne přistáváme v malém přístavu Kyrkbacken na západní straně Venu. Vyvázat špici a zadní springy na kůly. Posádka je zkušená, děti jsou na moři odmalička. Platíme marínu (15 Eur) a vyrazíme na prohlídku nám již známého ostrova. Muzeum jsme tentokrát prohlédli celé, také zahrady a park, na kterém stál Braheho zámeček

Uranisborg. Kolem osmé dorážíme na loď a těšíme se na odpočinek. Jdeme brzy spát. Noci na severu mají velkou výhodu, nestane se vám, že horkem neusnete. Je tu chladněji, svěží vzduch, a pokud si necháte otevřenou luknu, linou se k vám všechny ty úžasné vůně až do kajuty.

9. ČERVENCE

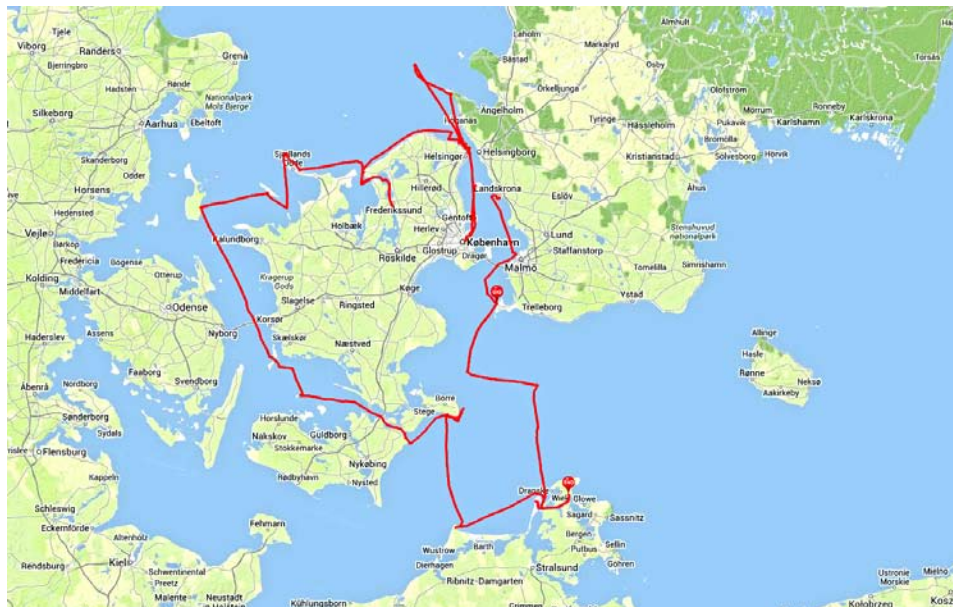
Dnes ráno se budíme do podmračeného dne a moře vypadá jak plocha benátského zrcadla. Dnešním cílem naší posádky se stává návštěva hlavního města dánského království – Kodaně. Vyjíždíme do plavební dráhy podél pevnosti Trekroner, která chránila v dřívějších dobách vjezd do kodaňského přístavu. Míříme s lodí do Nyhavnu, ale situace zde je nepřehledná. Vyvazujeme Mary nedaleko Nyhavnu, v místě staré celnice. Každý z nás má jasný cíl, co chce vidět a navštívit. Jirka s Adélkou vyrážejí za Malou mořskou vílou, zbytek posádky do Guinnessova muzea rekordů.

Kontroluju počasí a vypadá to na vítr o síle 15–17 uzlů z W tak na dva dny. Ve 4 hodiny jsme opět na volném moři a namíříme si to kurzem na Helsingør. Kolem sedmé hodiny se zvedá vítr, začíná foukat nějakých 15 uzlů ze západu a my se >>>

rozhodujeme, že poplujeme na Anholt. Předpověď na noc a další dva dny uvádí vítr SW až W o síle 4–5 Bft. Již během první hlídky se vítr začal stáčet ze západu a sílil až do 28 uzlů. Refli jsme hlavní plachtu na druhý ref a smotali část geny. Kategattské vlny – strmé, krátké a rychle za sebou jdoucí – zesílily na intenzitě. Loď vydává všechny možné zvuky, skřípe, skučí, vrže a kvílí, praská, mlátí a tríská. Nebe je temné a vítr by rozčísil i ten nejtuzší lak na vlasy. Dobrá, tak dost! I ústup je někdy vítězství, určitě to sami znáte.

Měníme kurz tak, abychom pluli na zadní vítr. Náklon se samozřejmě změnil, ale zadní vlny byly ohromné. Zkoušeli jsme odhadnout výšku vln a skončili jsme odhadem někde mezi 3–4 metry. Vítr zesílil v poryvech na 30 uzlů, zadní vlna několikrát zalila kokpit a mokrou sprchu ucítli i v salonu. Ty vlny zezadu fakt vypadaly hrozně. Zadávám kurz na nejbližší švédský přístav, Mölle. Kolem čtvrté ranní jsme na přiblížení k maríně, ale už z dálky vidíme pobíhat postavy po přístavním mole. Je mi to

jasné, marína je ze západu otevřená a malé vlnolamy nestačí bránit vlnám, které z otevřeného moře přicházejí. Okamžitě stanovuji nový kurz na dánský Helsingør. Máme to tam nějakých 16 mil, a tak jsme smířeni s dalšími třemi hodinami v dešti a vlnách na moři.

10. ČERVENCE

Je 7.30 ráno a přijíždíme do Helsingøru. Ocitáme se tak po 13 hodinách plavby

na stejném místě, kolem kterého jsme večer pluli. Vyvazujeme se u benzinky, v 8 hodin zalézáme do kajut a spíme do tří odpoledne. Odpoledne vyrážíme na prohlídku královského Hamletova hradu, abychom pak svou kulturně poznávací činnost zakončili v pizzerii. Posádka je nadšená, pizza vypadá jako kolo od vozu a já se po dvou pivech značky Tuborg opět těším do kajuty na spánek spravedlivých.

Tato plavba byla tak plná zážitků, že není možné vše vtěsnat na pět stránek časopisu. V příštím vydání Yachting revue tedy budu pokračovat druhým dílem. ▲

